



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 49. Epistola ad Basilium Imperatorem data.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

afferrent. Quod factum quidem, sed Sæculum IX. A. C. 885.
quia hæc industria ad tollendum malum non sufficiebat, ad Sacellum S. Gregorii se contulit, ubi diu fluentibus lacrymis oravit. Tum aquam benedixit, deditque Colonis, addito mandato, ut eam populo distribuerent, qui eadem segetes & vineas suas respergerent, Dei auxilium invocantes. Ubicunque hæc aqua adhibebatur, rarefcebant locustæ; unde omnes vicini populi ad quærendum istud remedium Romam confluebant.

§. XLIX.

Epistola ad Basilium Imperatorem data.

Stephanus Papa acceptis Basilii Imperatoris Epistolis, ad Hadrianum Antecessorem suum directis, respondit data Ep. 1. to. 9. Conc. p. 366. to. 8. p. 1391.
Epistola, in cujus principio de diversitate duarum Potestatum differit. *Quo igitur pacto, inquit, a Deo datus (*) es nobis,*

(*) Ex his sequitur, Summum Pontificem nequitiam recusasse, Basilium non solum Græcorum, sed etiam Romanorum Imperatorem agnoscere, si modo Romanam Rempublicam sua auctoritate & Legibus regere, & sua potentia ab hostibus defendere valuisset. Sequitur etiam Stephanum Papam, qui Carolum Crassum ab Antecessore suo coronatum Occidentis Imperatorem

Sæculum IX. *nobis, ut rebus terrenis præsis, ita etiam*
A. C. 885. *nos per Principem S. Petrum spiritua-*
libus rebus præfecit Deus. Tuum est cu-
rare, ut Rebelles tyranni tua potentia
comprimantur; tuum est subditis populis
Jus dicere, Leges condere, terra mari-
que militares copias disponere, at nobis
cura gregis commissa est, tanto præstan-
tior, quantum distant a Cælo ea, que in
terris sunt. Et infra: Mirati sumus,
Principem, alias sapientem, usque adeo
potuisse falli, ut putidas calumnias con-
tra Marinum Papam audires. Dicis,
non fuisse Episcopum, quomodo id nosti?
Si vero ignoras, cur de Pontifice temere
judicas? Quicumque dicunt, Marinum
fuisse antea Episcopum, ac proinde non
potuisse ad aliam Sedem transferri, illi
id aperte ostendant. Sed etiamsi fuisset
Episcopus (quod tamen non () fuit)*
nihilominus salva Canonum auctoritate
transferri potuisset. Ut istud probet,
 Stepha-

torem utique non ignorabat, non credidisse,
 Romanum Imperium ita in Francos fuisse trans-
 latum, ut nihil juris Imperatoribus Orientis su-
 peresset.

(*) Fleurius putat, sup. N. XLVII. fuisse E-
 piscopum, ad Bulgaros missum, sed sine Sede
 certa & fixa. Quod si ita esset, nihilominus
 translatus ab una Sede ad aliam proprie dici
 non potuisset.

Stephanus Papa exempla S. Gregorii Nazianzeni, S. Meletii Antiocheni, & complurium aliorum, quos ab una Sede ad aliam, sed omnes in Oriente, translatos fuisse putat, profert. Tum subjungit: *Quid deliquit Sancta Romanorum Ecclesia, ut adversus eam linguam tuam vibres. Num juxta antiquum morem de Synodo Constantinopoli habenda ad te literas non dedit? peto a te, cuinam scribere oportuisset Romanorum Ecclesiam? Photio scilicet Laico? (*) Si enim haberes Patriarcham cum eo Ecclesia nostra frequentius literas communicaret. Sed, heu! gloriosa Civitas Constantinopolitana Pastorem non habet, & nisi amor, quo te prosequimur, prohibuisset, suasissetque injurias Ecclesiae nostrae illatas patienti animo dissimulare, Photium, peccatorem, qui contra nos indigna evomuit, pœnis longe gravioribus, quam Antecessores nostri, coercere coacti fuissimus. (**)* Non vero
hæc

Sæculum IX.
A. C. 885.

(*) Ex his dispicimus, datas fuisse Epistolas Constantinopolim de nova Synodo habenda; nempe in qua Acta Synodi pseudo octavæ rescinderentur, & hæc Epistolas non ad Photium, qui Romæ pro Laico habebatur, sed ad Basilium Imperatorem fuisse directas.

(**) Hæc & plura alia a Guilielmo Cave, qui omnia Photio faventia studiose affert, omittuntur.
Hist. Eccles. Tom. XII. E e e tur,

Sæculum IX. *hæc dicimus ad tui contumeliam, sed tan-*
 A.C. 885. *tum ad nostram defensionem, & Marini*
Papæ, qui eadem sensit, ac Antecessor no-
ster Nicolaus, & qui Nicolai Decreta
exequi cupiens a vobis ludibrio habitus
est, quin & in carcere per unum mensem
detentus, quod in Concilio vobis præsen-
tibus publice acta retractare noluerit.
Ceterum, cum audivimus, quod ex semine
tuo filium ad Sacerdotium dedicasses, ma-
gno repleti sumus gaudio. Rogamus præ-
terea, ut Classarios mittas, () qui ma-*
nia nostra custodiant, & a mense Aprili
usque ad Septembrem Agarenos incurven-
tes depellant. Reliqua silentio prætereo,
cum nec oleum pro Luminari Ecclesiæ no-
bis sit.

§. L.

Basilii Imperatoris obitus.

vit. Basil.
n. 97. p. 212.

Sup. n. 3.

Hæc Epistola non ante annum octingen-
 tesimum octogesimum sextum, Ba-
 filio Imperatore defuncto, allata est.

Postquam illi mors præmatura filium
 suum Constantinum primogenitum ra-
 puisset, affectus paternus, spesque om-
 nis transierat in Leonem filium suum se-
 cun-

tur, & premuntur silentio. Unde huic Scriptori
 sinceritas, quæ in Historico requiritur, deest.
 In Sæc. Phot. p. 47.

(*) His superius dicta confirmantur.